

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине29-06-2020
US-2-13-1-124/18Broj: S1 3 U 031061 18 U
Sarajevo, 24.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Razije Behlulović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Lala i Lačo“ d.o.o. Bijeljina, kojeg zastupaju punomoćnici Milan Matić, Veran Krsmanović i Nikola Čeklić, advokati iz Bijeljine, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-692-7/18 od 18.10.2018. godine, tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 24.06.2020. godine, donio je sljedeću,

PRESUDA

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim rješenjem tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-692-7/18 od 18.10.2018. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv tenderske dokumentacije u postupku javne nabavke roba, „higijenski potrošni materijali“, ugovornog organa Dom zdravlja Bijeljina i odbijen je, kao neosnovan, zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM, kao i zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 1.316,25 KM.

Tužitelj je blagovremenom tužbom pokrenuo upravni spor iz svih razloga propisanih odredbom člana 11. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine. U tužbi navodi, da je i u žalbi isticao da određeni proizvodi nisu opisani na odgovarajući način, odnosno da je u Aneksu 2 za stavke pod rednim brojem 3., 9. i 48. opis proizvoda dat na jezicima koji nisu u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini, odnosno da nije izvršen prijevod da stranog jezika na jedan od jezika u službenoj upotrebi u BiH. Ukazuje, da ugovorni organ ne spori da je opis traženih proizvoda u Aneksu 2 dat na stranom jeziku, ali opravdanost istog vidi u prepisivanju opisa sa deklaracije proizvoda. Smatra, da je ugovorni organ na ovaj način favorizovao određenog ponuđača i njegov proizvod. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U pismenom odgovoru na tužbu, tuženi, Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka predlaže da se tužba, kao neosnovana, odbije.

[Faint, illegible markings]

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz podataka u spisu i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi, da je ugovorni organ Dom zdravlja Bijeljina pokrenuo postupak javne nabavke roba „higijenski potrošni materijali“, za koji je obavještenje o nabavci broj: 87-7-1-116-3-67/18 od 14.09.2018. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki. Tužitelj je izjavio žalbu protiv tenderske dokumentacije koju je tuženi osporenim rješenjem odbio, kao neosnoavnu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da je ugovorni organ sačinio tendersku dokumentaciju u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14), uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Ovo znači, da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona, podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. citiranog zakona je propisano, da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Kako to proizilazi iz stanja spisa, ugovorni organ je propisao uslove koje ponuđači trebaju ispuniti što je u skladu sa svrhom i predmetom Zakona o javnim nabavkama, a to je da se izvršenje nabavke i dodjeljivanje ugovora o javnoj nabavci, koje vrši ugovorni organ, obavlja u skladu sa utvrđenim postupcima i principima utvrđenim ovim Zakonom i da pri tome ugovorni organ poduzme sve mjere kako bi se omogućila pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim dobavljačima. Nadalje, ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji jasno propisao šta ponude treba da sadrže i tendersku dokumentaciju propisao u skladu sa modelom standardne tenderske dokumentacije. Kako je ugovorni organ, u konkretnoj tenderskoj dokumentaciji naveo, šta ponuda treba da sadrži, to je tuženi organ pravilno odlučio kada je žalbu, kao neosnovanu, odbio.

U konkretnom slučaju, suprotno navodima tužbe, evidentno je da je ugovorni organ tendersku dokumentaciju sačinio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH, te Modelom konkurentskog zahtjeva za dostavu ponuda u postupcima javnih nabavki,

1. The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the study and the objectives of the research. It also provides a brief overview of the methodology used in the study.

2. The second part of the report is a detailed description of the study area. It includes information about the location of the study area, the population of the study area, and the characteristics of the study area. It also discusses the data sources used in the study.

3. The third part of the report is a detailed description of the study results. It includes information about the findings of the study, the conclusions drawn from the findings, and the implications of the findings. It also discusses the limitations of the study and the need for further research.

4. The fourth part of the report is a conclusion and recommendations section. It summarizes the findings of the study and provides recommendations for future research. It also discusses the implications of the findings for policy and practice.

5. The fifth part of the report is a bibliography. It lists the sources of information used in the study, including books, articles, and other documents.

6. The sixth part of the report is an appendix. It contains additional information that is not included in the main body of the report, such as raw data, detailed calculations, and other supporting materials.

7. The seventh part of the report is a list of figures and tables. It provides a summary of the visual elements included in the report, such as charts, graphs, and tables.

8. The eighth part of the report is a list of abbreviations and acronyms. It provides a key to the symbols and abbreviations used throughout the report.

9. The ninth part of the report is a list of references. It provides a list of the sources of information used in the study, including books, articles, and other documents.

10. The tenth part of the report is a list of acknowledgments. It provides a list of the individuals and organizations that provided support and assistance during the study.

pa je evidentno i suprotno navodima tužitelja, da nema povrede citiranog zakona. Naime, u skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama, pravo je ugovornog organa da, saglasno svojim potrebama, utvrdi kriterije i standarde nabavke, te da informacije o postavljenim kriterijima i standardima učini dostupnim javnosti, odnosno ponuđačima putem obavještenja o javnoj nabavci, a da u postupku odlučivanja o dodjeli ugovora uzme u razmatranje samo najpovoljnije ponude koje ispunjavaju kriterije sadržane u tenderskoj dokumentaciji. Prema pravnim normama EU, koje su ne samo ugrađene u Zakon o javnim nabavkama, nego su i obavezne u primjeni postupka javnih nabavki u BiH, ugovorni organ treba da jasno definira svoja očekivanja u pogledu usluga, roba ili radova, njihov obim, veličinu, kvalitet, uvjete izvršenja i dr., a za opisivanje uvjeta predmeta javnih nabavki, ugovorni organ koristi tehničke specifikacije. Tehnička specifikacija podrazumjeva cjelinu tehničkih propisa kojima se određuju karakteristike koje se traže od nekog proizvoda koje zadovoljava svrhu za koju je ugovorni organ namijenio. Svaki nedostatak u ovom pogledu ponudu bilo kojeg ponuđača čini neprihvatljivim.

Kako je u konkretnom slučaju, predmet javne nabavke su, „higijenski potrošni materijali“, te kako su u tenderskoj dokumentaciji navedeni svi zahtjevi i neophodne informacije o uslovima ugovora i postupcima dodjele ugovora, koji su ponuđačima dovoljni za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi, ovo sudsko vijeće zaključuje, da je pravilna odluka tuženog, kojom je odbio, kao neosnovanu, žalbu izjavljenu protiv tenderske dokumentacije. Naime, pravilan je zaključak tuženog, da tenderska dokumentacija nije u suprotnosti sa odredbom člana 12. stav 1. ZJN kojom je propisano, da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u vezi s postupcima javne nabavke, na jednom od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini. Kako to proizlazi iz sadržaja tenderske dokumentacije, ista je i sačinjena na jeziku koji je u službenoj upotrebi u BiH. Činjenica, da je sastav proizvoda naveden na latinskom jeziku ne čini tendersku dokumentaciju nezakonitom, obzirom da se radi o terminima koji su opšteprihvaćeni. Pravilan je zaključak tuženog, da se ovako postavljenim uslovom ne ograničava aktivna konkurencija, obzirom da je data mogućnost nuđenja ekvivalentnih proizvoda.

Stoga, ovo sudsko vijeće zaključuje, da je pobijano rješenje pravilno i zakonito, doneseno pravilnom primjenom materijalnog prava, uz predhodno pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pri čemu nije bilo povreda pravila postupka.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi pobijane odluke, koje razloge u cijelosti prihvata i ovaj Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni materijalnog prava, to je tužba neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Razija Behlulović

